

Хочеш бути щасливим, не будь лінивим

Анатолій Григорук

Загадала бабуня, щоб Дениско перебрав дві склянки гречаних круп на кашу: там же і насінинки бур'яну трапляються, і "колінця" від стебел, і навіть манюні грудочки землі. А від усього того хіба може бути каша смачна!

Сів Дениско за стіл, чисті крупинки відгортає по ліву руку, а весь непотріб — по праву. Тільки робота ця зажайна і вимагає великого терпцю та уваги, а Дениска швидко ліньки напали. От він і перебрав круп абияк.

Бабуня ж була певна, що Дениско попрацював на совість, і висипала крупы в окріп.

Зварилася каша. Сіли всі вечеряти. Коли це Дениско як не підскочить:

— Ой! Що ви мені підсунули! — і виплюнув на край тарілки крем'яшка.

Всі повернули до нього голови, а бабуня відклала набік ложку і з докором сказала:

— Це дякуй тому хлопчачкові, що крупы перебирав. Все йому, бач, ліньки.

— Е, лінивому й нитку перервати важко, — підтакнув тато.

— Щира правда, — не втримавшись, докинув і своє слово дідусь. — Лінивий сидючи спить, лежачи робить.

— Ледачому завше ніколи, — посміхнулася мама. — Вранці росяно, в обід душно, а ввечері комарі кусають.

— Знаю, знаю, — винувато закліпав Дениско. — Хочеш бути щасливим, не будь лінивим...